

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio CXVII. Privilegium exemptionis Episcopo cuidam Ecclesiae
concessum non valet sine consensu Capituli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

DECISIO CXVII.

Privilegium exemptionis ab Episcopo cuidam Ecclesie concessum non valet sine consensu Capituli.

R. P. D. Cavalerio.

Theatina Jurisdictionis.

Luna 26. Martii 1612.

In recent decis. 382. Et inter im- pref. Cavalerii decis. 193.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinarius in sua diecesi habet juris assistentiam quoad jus conferendi & jurisdictionem.
- 2 Scriptura in folio sine sigillo & subscriptione Notarii non probat.
- 3 Archivium non dat robur scriptura in-formi.
- 4 Episcopus sine Capitulo non potest jura Ecclesie donare, aut exemptionem concedere.
- 5 Capituli consensus non probatur ex subscriptione aliquorum Canonico-rum.
- 6 Ordinario licet non detur manuten-tio ex sola juris assistentia contra allegantem titulum & prescriptio-nem, datur tamen si simul deducat actus possessorios.

Rota censuit dandum esse mandatum de manutenendo Archiepiscopo Thea-tino contra Abbatem Caramanici quoad cognitionem causarum crimina-lium, matrimonialium & civilium, & quoad jus conferendi, cum Archie-piscopus habeat intentionem fundatam in assistentia juris communis, quoad jus conferendi. c. omnes Basilica 16. quest. 7. cum allegatis per Selvam de benefic. par. 2. qu. 22. num.

Ooo 3

22. numer. 41. quo verò ad jurisdictionem in cap. cum persona de privileg. in 6. c. si Episcopo, de offic. ordin. eod. lib. & in dispositione Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 10. fuit dictum in Veronen. jurisdic. 18. Martii 1596. coram bon. mem. Cardin. Pamphilio.

Nec visa fuit obstare præsentia quasi possessio per Abbatem allegata, quia non bene probabatur; nam testes, præterquam quod non sunt in actis, non apparet quomodo & coram quo fuerint examinati.

Insuper dicebatur solam quali possessionem non impedire, quo minus Episcopus suam exerceat jurisdictionem. d. cap. cum persona, ubi Franc. & alii & licet pro parte Abbatis exhiberetur quoddam privilegium antiquum exemptionis concessæ de anno M. C. LXXXIV. per Ordinarium Theatinum, tamen ad illud plurifariam respondebatur: nempe esse folium volans, & scripturam informem, cum sit sumptum de sumpto, carens subscriptione & sigillo Archiepiscopi, subscriptione Notarii seu Cancellarii, & die concessionis ad not. per Bart. & alios in Auth. ad hæc C. de fide instrument. Pri. decis. 136. num. 2. lib. 3. Caput. decis. 104. par. 2. Nec Domini putabant referre quod talis scriptura esset sumpta ex archivio; nam tale archivium negabatur, & archivium non dat robur scripturæ informi. Caput. decis. 41. numer. 1. par. 1.

Sed quatenus etiam hoc privilegium esset in forma probanti, Domini dicebant non relevare, neque suffragari effectum de quo agitur, quia solus Episcopus sine Capitulo non potuit Ecclesiæ suæ jura donare, nec potuit talem exemptionem concedere. C. cum nos, cap. tua, de his que fiunt à Præl. cap. Pastoralis in fine ubi glossa ult. de donat. Federic. de Senis conf. III. numer. 3. in fine vers. nam cum in tali consensu autem Capituli non videbatur probari ex subscriptione aliquorum Canoniorum, quia non apparebat intervenisse consensum ipsorum collegialiter, & Capitulo ad illud legitime congregato ad tradita per Innocent. in cap. eam te, numer. 9. de Senis conf. 61. num. 5.

Et propterea Domini dicebant talem scripturam informem, & patientem tot exceptiones, non posse præbere sufficientem titulum ad præscribendum ut in d. cap. cum persona, §. ult. de privil. in 6.

Præterea illud quod dicitur non posse dari manutentionem Episcopo contra allegantem titulum & præscriptionem, intelligitur quando Episcopus soli assistentiæ juris communis inniteretur, quod tamen non visum fuit procedere in hoc casu, in quo Episcopus pro parte sua ostendit plures actus suæ possessionis, & etiam sententiam latam de anno 1569. in qua dicitur causas criminales & matrimoniales spectasse & spectare ad Archiepiscopum Theatinum, & super illis plenam jurisdictionem habuisse & habere, & super Abbatia S. Mariæ & aliis Ecclesiis Caramanici, tam super Abbate, quam aliis presbyteris, clericis, & laicis.

Prout

Prout etiam tollebatur quod dici solet, assistentiam non dare mantentionem, quando est obfuscata actibus contrariis, quia id procedit, quando est sola, factus si cum ea concurrant actus possessionis, tunc enim Ordinarius est mantentionis, qui est in possessione, propter assistentiam quam habet ultra dictos actus, licet inferior etiam ostendat actus contrarios.

Quare cum plura opponerentur contra probationes Abbatis, quæ egent discussione in progressu causæ; interim Domini censuerunt posse denegari mantentionem dicto Archiepiscopo, ut fuit dictum in *Baren. jurisdictionis* 1. Februarii 1610. coram R. P. D. meo Cocchino; & in *Feronensi supra allegata*.

Et ita decitum, &c.

Ad part. 5. Quæst. 12. *Additio.*

Visitatores regulariter non posse quemquam beneficio aut officio private tenentem Innocent. in cap. dilectus, num. 1. & ibi Hostien. num. 2. Ioan. Andr. numer. 5. & alii communiter per text. in c. in singulis. §. ordinentur de statu monach. & per rationem, quia privatio, cum sit pœna gravissima, non potest imponi, nisi prævia citatione, & factò processu Ordinario. C. inventum 16 quæst. 7. ubi glos. & Archid. Visitator autem in visitatione non potest processus judiciales conficere, neque causas ordinarias cognoscere & definire, sed solum prava mores corrigere impositis pœnis & pœnitentiis salutaribus. cap. fin. de statu monach. cap. Romana, §. sane de censib. in 6. Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 3. vers. visitationum autem plene Fagnan. in d. cap. dilectus, num. 18. & num. 29. cum seqq. de rescript. quæ omnia declaranda sunt ut ibi per eum.

DE-